

He brings, but does not read

מביא ואינו קורא -

Overview¹

מביא the rule is כאחד and if it is not לקיחה והבאה כאחד taught that we require ריב"ח Our תוספות has some difficulty with this ruling. ואינו קורא

asks: תוספות

ואם תאמר ונימא ירקבו כדאמרינן בפרק בתרא דמכות (דף יח, ב) -

ר' אלעזר אמר ר' 'should rot, as ביכורים the rule is And if you will say; but let us say that - מסכת מכות of פרק says in the last אושעיא

הפריש בכורים קודם החג² ועבר עליהן החג ירקבו משום דנראו³ לקריאה ונדחו -

‘He separated ביכורים before the holiday of סוכות, and the holiday passed, they should rot’, since initially these ביכורים were fit for ‘reading’ and were pushed away. The גמרא there continues -

וכל⁴ שאין ראוי לבילה בילה מעכבת בו⁵ והכא נמי⁶ כשבצרן נראו לקריאה⁷ וכששיגרן נדחו⁸ -

For anything which is not fit for mixing, the lack of mixing prevents it from being acceptable’, so, תוספות asks, here too when he harvested them they were fit for קריאה and when he sent them with the שליה they were pushed aside -

answers: תוספות

ויש לומר דאמר בירושלמי דמסכת בכורים (פרק א' הלכה ה') -

And one can say; that it says in ירושלמי on תלמוד - מסכת בכורים

רבי אסי אמר ריש לקיש בשם רבי אושעיא כשליקטן לשלחן ביד אחר -

¹ See ‘Overview’ to the previous בצרן תוס' ד"ה בצרן.

² The rule regarding ביכורים is that they should be brought from שבועות until סוכות in which case he is מביא וקורא, however after סוכות he is מביא ואינו קורא (see ד"ה בכורים there רש"י) and the lack of קריאה is not מעכב.

³ These words ונדחו וכי' משום, do not appear in our גמרות, these seem to be תוספות explanation, that even though if one separates and brings the ביכורים after סוכות he is מביא ואינו קורא however if he was החג לפני so it was נראה for קריאה, and he wants to bring it החג where it is not לקריאה, in such a case of ונדחה we say that the קריאה is מעכב since it is לקריאה.

⁴ The rule generally is that קריאה is not מעכבת by ביכורים, so why is there a problem that ואינו קורא; the גמרא continues...

⁵ The תורה writes regarding מנחות that it needs to be בשמן בלולה (the flour is mixed with oil); however if one merely added the oil without mixing it, the מנחה is כשר. This is referred to as כל הראוי לבילה (if it can be mixed properly) אין (it does not matter whether it was mixed or not). However if there is so much flour (more than sixty פסול is מנחה, and the בילה מעכבת בו, the rule is that אין ראוי לבילה, it cannot be mixed properly, (כלי in one עשרון

⁶ Even though that קריאה is not מעכב by ביכורים, but since here it is not לקריאה (for we require כאחד the rule is לקיחה והבאה כאחד), the קריאה should be מעכב, and just as there (when החג עליהם) we say ירקבו, since they were נראו ונדחו here too since they were נראו ונדחו the rule should be ירקבו.

⁷ He could have taken them to ירושלים and be וקורא.

⁸ תוספות is showing the similarity between the two cases that in both they were ונדחו, so just as there the rule is בצרן the same should apply her by ירקבו.

ר"א said that ר"ל said in the name of ר"א; when he gathered the produce for ביכורים with the intent to send them with someone else,⁹ only then can he send them with a שליח (an it will be קורא) -

אבל אם לקטן להביאן הוא לא ישלחם ביד אחר¹⁰ -

However if he gathered them with the intent that he will bring them to ירושלים, he should not send them with someone else -

שכל הביכורים שנראו לקריאה¹¹ אין ניתרין אלא בקריאה -

For all ביכורים which were fit for קריאה cannot be 'permitted' (to be eaten by the כהן) only with קריאה -

ואמרינן התם מתניתין¹² פליגא הפריש בכורים¹³ ומכר שדהו¹⁴ מביא ואינו קורא¹⁵ -

And the משנה asks there; it seems that our משנה argues with ר"א, for the משנה states; 'he separated ביכורים and sold his field, he brings but does not read' -

קיימנוה כשנתן דעתו למכור משעה ראשונה¹⁶ -

The ירושלמי answers; we have established that משנה that he intended to sell his field from the first hour (before he harvested), therefore it was never נראה -

ולפי זה אם הפריש בכורים קודם החג על מנת להביאן אחר החג לא ירקבו -

So according to this (regarding the rule of ר"א) if he separated ביכורים before סוכות with the intention to bring them after סוכות (so it was never נראה), they are not left to rot -

אלא אחר החג מביא ואינו קורא:

מביא ואינו קורא he is סוכות.

Summary

ביכורים which were fit to be קורא and then they were not fit to be קורא, they are left to rot; however if they were never fit to be קורא (either because he planned to send them with a שליח, or he intended to bring them after סוכות) the rule is מביא ואינו קורא.

Thinking it over

⁹ In this case they were never לקריאה, ראוי לקריאה, since he was intending to send them with a שליח who cannot say אשר נתת. See 'Thinking it over'.

¹⁰ This means that the שליח cannot even be מביא (even if he is not קורא).

¹¹ This is the case where לקטן להביאן הוא, where he would be קורא.

¹² ביכורים פ"א מ"ז.

¹³ At that point it was לקריאה.

¹⁴ At this point it is not לקריאה, ראוי לקריאה, since he does not own the אדמה (the field).

¹⁵ We see from that משנה that even if it was נדחה, נראה ונדחה, nevertheless one is מביא וקורא, not like ר"א ruled.

¹⁶ The same is regarding the גמרא here that ריב"ז's ruling is in a case where initially when he harvested the ביכורים, he intended to send it with a שליח, so it was never נראה. Therefore one may be מביא ואינו קורא.

תוספות writes (from the ירושלמי) that if at time of the לקיטה he intends to send it with a שליח the rule is מביא ואינו קורא, since it was never נראה.¹⁷ However previously¹⁸ תוספות said that if the שליח brought it, the בעלים can be מקורא (and it is considered כאלו של אדם כמותו), (לקיחה והבאה כאחד), since שלוחו של אדם כמותו. Why therefore does the ירושלמי state that he is מקורא, seemingly it was נראה ונדחה?¹⁹

---

¹⁷ See footnote # 9.

¹⁸ ד"ה בצרן [TIE footnote # 5].

¹⁹ See נחלת משה.